

**การศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการด้านการบริหารการจัดการศึกษา
ณ มหาวิทยาลัยชั้นนำในมณฑล British Council และ Alberta
ประเทศแคนาดา ระหว่างวันที่ 18-28 ตุลาคม 2553**

THAILAND EDUCATION DEANS COUNCIL STUDY VISIT TO LEADING
FACULTIES OF EDUCATION AT UNIVERSITIES IN BRITISH COLUMBIA AND
ALBERTA, CANADA 18-28 OCTOBER 2010

เกริ่นนำ

แคนาดาตั้งอยู่ทางตอนเหนือของสหรัฐอเมริกา ประกอบด้วย 11 มณฑลและเขตปกครอง 2 เขต (Territories) อยู่ภายใต้การปกครองของรัฐบาลกลาง มีเมืองหลวงชื่อ "ออตตาวา" ตั้งอยู่ที่มณฑล "ออนตาริโอ" แคนาดาให้ความสำคัญกับการศึกษาสูง รัฐบาลลงทุนสนับสนุนตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา สถาบันการศึกษามีทั้งของรัฐและเอกชน ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับก่อนเข้า วิทยาลัย อย่างไรก็ตามในระดับมหาวิทยาลัยจะเป็นของภาครัฐทั้งหมด และทุกมหาวิทยาลัยได้รับการ ครอบงำโดย ก. พ. การศึกษาในแคนาดา อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงศึกษาธิการของแต่ละมณฑล และเขตปกครอง และถึงแม้ว่าระบบการศึกษามีความแตกต่างกัน แต่จะมีการประสานความร่วมมือ ทางด้านวิชาการระหว่างสถาบัน นอกจากนี้ยังมีการพิจารณาจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษาในแต่ละ ปีโดยคณะกรรมการที่กำหนดขึ้น จึงทำให้การศึกษาทั่วทั้งแคนาดามีมาตรฐานสูงระดับเดียวกัน

ภาพรวมระบบการศึกษาในแคนาดา

ระบบการศึกษาเริ่มจากชั้นอนุบาลเหมือนกันทั้งประเทศ แต่มาในชั้นประถมศึกษาของในแต่ละ มณฑลจะมีความแตกต่างกัน ดังนี้คือ

¹ ดร. อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

1. กลุ่มที่มีชั้นประถม 1 – 8 คือ มณฑลออนตาริโอ และมณฑลมานิโตบา
2. กลุ่มที่มีชั้นประถม 1 – 7 คือ มณฑลบริติชโคลัมเบีย และเซตยูคอน
3. กลุ่มที่มีชั้นประถม 1 – 6 คือ ทุกมณฑลนอกจากที่กล่าวมาแล้ว

แม้ว่าจำนวนปีการศึกษาในระดับมัธยมจะแตกต่างกันไปในแต่ละมณฑล แต่เมื่อรวมการเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาแล้วจะรวมใช้เวลาเรียน 12 ปี สำหรับมณฑลควิเบคและมณฑลออนตาริโอ จะจัดระบบชั้นมัธยมเพิ่มขึ้นอีก 1 ปี รวมเวลา เรียน 13 ปี นักเรียนที่เรียนจบชั้นมัธยม เรียนอีก 3 ปี จะได้รับปริญญาตรี ซึ่งต่างจากมณฑลและเขตการปกครองอื่นๆที่หลักสูตรปริญญาตรีใช้เวลาเรียน 4 ปี ในมณฑลควิเบค ยังมีระบบการศึกษาซึ่งอยู่กึ่งกลางระหว่างมัธยมและมหาวิทยาลัย เป็นระบบคล้ายของฝรั่งเศส ที่เรียกว่า ซีเจฟ (Cegep) ซึ่งจะรับผู้จบมัธยมศึกษาปีที่ 5 เข้าเรียนวิชาชีพเป็นเวลา 2 ปี โรงเรียนมัธยมของแคนาดามีทั้งของรัฐบาล และของเอกชน ถ้าเป็นของเอกชนต้องผ่านการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการของแต่ละมณฑล โรงเรียนรัฐส่วนใหญ่เป็นสหศึกษา ส่วนของเอกชนมีทั้งประเภทโรงเรียนหญิงล้วน ชายล้วน หรือสหศึกษา บางโรงเรียนเป็นโรงเรียนประจำ

มหาวิทยาลัยในแคนาดามีทั้งขนาดเล็กที่มีนักศึกษาต่ำกว่า 1,000 คน ไปจนถึงขนาดใหญ่ที่มีนักศึกษามากกว่า 35,000 คน โดยทั่วไปจะไม่มีการสอบเข้า แต่ว่าแต่ละมหาวิทยาลัยจะกำหนดมาตรฐานเอง ผู้สอบเข้ามหาวิทยาลัยสามารถใช้ภาษาอังกฤษหรือฝรั่งเศส หรือทั้งสองภาษาในการสอบ ระยะเวลาการศึกษาในมหาวิทยาลัยในระดับปริญญาตรีของแต่ละมณฑลนั้นแตกต่างกันไป ระหว่าง 3-5 ปี บางมหาวิทยาลัยจะมีปริญญาตรี 2 แบบ คือ แบบทั่วไป (Ordinary Degree) ซึ่งอาจเรียนจบภายใน 3 ปี และแบบเกียรตินิยม (Honours Degree) ซึ่งมีวิชาให้เรียนเพิ่มอีก 1 ปี เหมาะสำหรับผู้ที่เรียนต่อปริญญาโท ในบางแขนงวิชาที่มีการฝึกงานด้วย หลักสูตรจะเป็น 5 ปีซึ่งรวมระยะเวลาเรียนและฝึกงาน หลักสูตรฝึกงานได้แก่ หลักสูตรบัญชี สถาปัตยกรรม และคณะวิศวกรรม และวิศวกรรมศาสตร์ สำหรับระดับปริญญาโทใช้เวลาเรียน 1-2 ปี นักศึกษาสามารถเลือกเรียนแบบ Course Work ฟังการบรรยายและเขียนรายงานหรือเลือกทำ Project หรือเลือกเขียนวิทยานิพนธ์ และสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) และระดับปริญญาเอกใช้เวลาเรียน 3-5 ปี โดยเป็น Course Work ประมาณ 2 ปี ที่เหลือเป็นการค้นคว้างานวิจัยการเสนอรายงานเชิงวิชาการ และการเขียนวิทยานิพนธ์

ทอมวรัตน์ วัฒนากอ

การผลิตและพัฒนาครูในประเทศแคนาดา

การผลิตและพัฒนาครูในประเทศแคนาดา พบว่า มาตรฐานวิชาชีพครู ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) พื้นฐานความรู้วิชาการทั่วไป ซึ่งครูส่วนใหญ่จะได้จากการศึกษาในระดับปริญญาตรี (2) พื้นฐานวิชาชีพครูโดยต้องผ่านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และเรียนวิชาศึกษาศาสตร์อย่างน้อย 1 ปี และ (3) ศักยภาพด้านภาษา ซึ่งต้องใช้ภาษาได้ดีโดยจะใช้ภาษาอังกฤษหรือฝรั่งเศส องค์การวิชาชีพครูจะเป็นผู้กำหนดมาตรฐานของหลักสูตรการผลิตครู ซึ่งคณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยจะต้องผลิตให้เป็นไปตามมาตรฐาน โดยหลักสูตรการผลิตครูประกอบด้วย สาระอย่างน้อย 30 หน่วยกิต ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 20% วิชาพื้นฐานของครู 20% วิธีสอน 40% และวิชาเลือก 20% โดยสาระต้องสนองความต้องการของสถานศึกษาในรัฐของตนเองด้วย

เนื่องจาก ครูในประเทศแคนาดาแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับอนุบาลถึงประถมศึกษาปีที่ 3 ระดับประถม 3-6 ระดับมัธยม 1-4 และระดับมัธยม 5-6 การออกไปอนุญาตประกอบวิชาชีพครูแคนาดาจะออกให้ตามระดับชั้นเรียน หากครูจะเปลี่ยนระดับการสอนจากชั้นเรียนเดิม ต้องไปสอบหรือได้รับการพัฒนาฝึกอบรมเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพใหม่จากองค์การวิชาชีพครู

ที่มาของเนื้อหาสาระของการศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ในการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการครั้งนี้ได้ความรู้มาจาก 2 แหล่งหลัก ประกอบด้วย

1. บุคคลสำคัญที่รู้จักและปรึกษาหารือ มีดังนี้

1.1 Dr. Emery Dosdall, President of British Columbia Council for International Education (BCCIE)

1.2 Dr. Thomas Sork, Professor of Educational Studies and Assoc. Dean, External Programs and Learning Technologies, Faculty of Education, University of British Columbia

1.3 Dr. Ian Andrews, Director International Programs, Faculty of Education Simon Fraser University.

1.4 Dr. George Richardson, Associate Dean, International Faculty of Education, University of Alberta.

1.5 Prof. Jim Paul, Assoc. Dean International, University of Calgary

2. สถาบันการศึกษาที่ได้ศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีดังนี้

2.1 University of British Columbia

2.2 Simon Fraser University

2.3 University of Alberta

2.4 University of Calgary

2.5 St. Francis Senior High School

รูปแบบของการศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้

การศึกษาดูงานดำเนินอย่างเป็นทางการ มีผู้บริหารระดับสูงและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยเจ้าภาพมาให้การต้อนรับเป็นกลุ่ม ประมาณ 5-10 คน ณ ห้องประชุมขนาดกลาง และได้ดำเนินควรวาๆ ที่คล้ายคลึงกันทั้ง 4 มหาวิทยาลัย และ 1 โรงเรียนเป็นลำดับ ดังนี้

1. เริ่มต้นด้วยการเปิดโอกาสให้คณะผู้ศึกษาดูงานได้นำเสนอภาพรวมของระบบการผลิตและพัฒนาครูของประเทศไทย ซึ่งทราวดำเนินการได้นำเสนอใน 2 ลักษณะ (ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเวลาและโอกาสที่อำนวยให้เกิดขึ้น) ได้แก่

1.1 ประธานสภาคณบดีเกริ่นนำในฐานะตัวแทนกลุ่มผู้ศึกษาดูงาน และอธิบายระบบและกระบวนการผลิตและพัฒนาครูในประเทศไทยด้วยปากเปล่าให้เห็นภาพรวม หรือ

1.2 ประธานสภาคณบดีเกริ่นนำในฐานะตัวแทนกลุ่มผู้ศึกษาดูงาน แล้วมอบหมายให้ให้เลขากลุ่มฯ ทำหน้าที่อธิบายระบบและกระบวนการผลิตและพัฒนาครูของประเทศไทยด้วย power point

2. ต่อจากนั้นมหาวิทยาลัยเจ้าภาพ ได้ดำเนินการ ดังนี้

2.1 นำเสนอหลักสูตรการผลิตและพัฒนาครูของมหาวิทยาลัยของตน

2.2 ชี้ให้เห็นช่องทางความร่วมมือที่สามารถจะดำเนินการได้ระหว่างมหาวิทยาลัยของตนกับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย

3. ต่อมาร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยการซักถามในเรื่องที่เราสนใจ ทั้งเรื่องของหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยเจ้าภาพ และช่องทางการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทย รวมถึงการส่งอาจารย์มาศึกษาต่อระดับปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัยใน

อมรรัตน์ วัฒนาร

แคนาดา ซึ่งบางมหาวิทยาลัยจะมีแบบแผนที่วางไว้แล้ว แต่มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มักจะบอกให้เราบอกความต้องการของเราแก่เขาก่อน แล้วเขาจะจัดโปรแกรมการเรียนให้ที่เหมาะสมให้ได้

4. มีการรับประทานอาหารว่าง หรืออาหารกลางวันในตอนท้ายของการศึกษาดูงาน ซึ่งในระหว่างนี้นับเป็นช่วงสำคัญของการซักถามพูดคุยเป็นรายบุคคลตามความสนใจเฉพาะของแต่ละบุคคล

ผู้ร่วมเดินทาง

เป็นสมาชิกสภาคณบดีครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย และบุคคลที่เกี่ยวข้องจำนวน 12 คน ซึ่งประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ นพรัก คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
ประธานสภาคณบดี

2. รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยนัต บุนยรัตน์ คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

3. รองศาสตราจารย์ พวรรณยุพา นพรัก คณบดีคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
นครสวรรค์

4. รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี แย้มกลีการ คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

5. รองศาสตราจารย์ ดร.นิมิตมงคล งามประภาส คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่

6. รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รัตน์ คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สงขลา
นครินทร์

7. รองศาสตราจารย์ ดร.ประวิต เอราวรรณ คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม

8. รองศาสตราจารย์ พิระวุฒิ สุวรรณจันทร์ คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

9. อาจารย์เกษม สุริยภัณฑ์ คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

10. รองศาสตราจารย์ เทียมจันทร์ พานิชย์ผินไชย รองคณบดีฝ่ายนโยบายและแผน คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

อมรรัตน์ วัฒนาร

11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชาวลิต ชูกำแพง ผู้ช่วยคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม

12. ดร.อมรรัตน์ วัฒนาร รองคณบดีฝ่ายวิเทศสัมพันธ์และบริการวิชาการ คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์จากการศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1. การได้เห็นบริบทที่เป็นสภาพจริงของมหาวิทยาลัย (ชั้นนำ) และโรงเรียนระดับ
มัธยมศึกษาของประเทศแคนาดา

การได้เข้าไปศึกษาดูงานกับมหาวิทยาลัย ทั้ง 4 แห่ง อันได้แก่ University of British Columbia, Simon Fraser University, University of Alberta, University of Calgary อันเป็น
มหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศแคนาดา ทำให้ได้มีประสบการณ์ตรงในสถานที่จริง ได้ฟังการบรรยาย
และการอธิบายของผู้บริหารมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ได้พูดคุยกับ
คณาจารย์ที่ทำงานสอนและทำงานวิจัย ได้เห็นชีวิตความเป็นอยู่ของนักศึกษา เช่น การทำงานเป็นกลุ่ม
การจัดกิจกรรมนิทรรศการฯ และอื่นๆ ทำให้เข้าใจถึงการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของคนแต่ละกลุ่มที่
เกี่ยวข้องกับการงานในมหาวิทยาลัย อันสามารถสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพและประสิทธิภาพการทำงานของ
คนในมหาวิทยาลัยนั้นๆได้

สำหรับที่โรงเรียน St. Francis Senior High School ซึ่งเป็นโรงเรียนเดียวที่ได้เข้าศึกษาดูงานใน
ครั้งนี้ พบว่าโรงเรียนได้ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆค่อนข้างจะเท่าเทียมกันทั้งใน
วิชาหลัก เช่นวิทยาศาสตร์ และวิชาอื่นที่ไม่ใช่วิชาหลัก เช่น วิชาพลศึกษา วิชาดนตรี และวิชาช่าง
โรงเรียนมีมีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการต่างๆที่ทันสมัย เครื่องมือครบครัน อย่างเช่นในห้องเรียน
วิทยาศาสตร์ (น่าจะเป็นวิชาฟิสิกส์) พบว่ามีการใช้ SMART BOARD ในห้องเรียน และยังมีการเชิญ
ตัวเตอรืที่มีความสามารถจากภายนอกมาสอนให้ ซึ่งพบว่านักเรียนทั้งชั้นมีความตั้งใจสูงมากในการเรียน
มีโรงยิมและห้องฟิตเนสทันสมัยเพียบพร้อมด้วยอุปกรณ์ นักเรียนสามารถมาเล่นได้ทุกเวลาที่ว่างจากการ
เรียน นักเรียนจึงร่าเริงและสนุกกับการเรียนพลศึกษา ส่วนวิชาวิชาชีพพบว่ามีห้องปฏิบัติการดนตรี
ให้กับนักเรียนได้รวมกลุ่มกันทำอาหาร นอกจากนี้ยังได้พบว่ามีอุ้งขอมรดในโรงเรียน สำหรับให้นักเรียน
ฝึกหัดซ่อมเครื่องดนตรีสำหรับรถยนต์ ฯลฯ

2. การได้เรียนรู้การจัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างมหาวิทยาลัยเจ้าภาพกับ แขกที่มาศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้

มหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่งของประเทศแคนาดา มีกิจกรรมและกระบวนการต้อนรับกลุ่มผู้มาศึกษา
ดูงานที่คล้ายคลึงกันตั้งที่กล่าวแล้วข้างต้น อย่างไรก็ตามที่ University of Alberta ใช้วิธีการที่กระชับ
เรียบง่าย และได้ชมไปด้วยมิตรภาพ ภายในเวลา 2 ชั่วโมงเต็ม ซึ่งมีสาระและกระบวนการที่น่าสนใจ ดังนี้

1. เจ้าภาพเตรียมจัดโต๊ะและที่นั่งไว้พร้อม โดยจัดให้อาจารย์ส่วนหนึ่งนั่ง กระจายตามจุดที่
กำหนดไว้แล้ว(ด้วยป้ายชื่อ) บนโต๊ะ เพื่อให้แขกได้ใกล้ชิดกับแขก
2. เชิญแขกนั่งก่อน แล้วให้อาจารย์ของตนเข้าไปนั่งแทรกตรงที่กำหนดไว้
3. เชิญตัวแทนแขก เล่าสั้นๆเกี่ยวกับงานที่ตนดำเนินการอยู่ พร้อมทั้งบอกสิ่งที่ยังอยาก
แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเจ้าภาพ จากนั้นให้แขกแนะนำตนเองทีละคนจนครบทุกคน
4. ประธานในที่ประชุม (ซึ่งเป็นผู้บริหารระดับสูงด้านความสัมพันธ์กับต่างประเทศของคณะ
ศึกษาศาสตร์) เริ่มเล่าเกี่ยวกับหลักสูตรและงานพัฒนาครูในมหาวิทยาลัยของตนอย่างสั้นและกระชับ
แล้วให้แขกตั้งคำถามตามความสนใจ โดยประธานจะเป็นผู้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสนทนาๆ ตอบ (ด้วย
ใบหน้าที่ยิ้มแย้ม)
5. อาจารย์ฝ่ายเจ้าภาพเล่าเรื่องงานที่ตนเกี่ยวข้อง ยกตัวอย่างเช่น อาจารย์ท่านหนึ่งสอนวิชา
คณิตศาสตร์เล่าว่าตนสอนทั้งที่โรงเรียนสาธิตและคณะศึกษาศาสตร์ และใช้ประสบการณ์ในการสอน
นักเรียนมาเป็นประโยชน์ต่องานสอนที่คณะฯ เป็นต้น
6. ประธานการประชุมจะฟังคำถามและให้ตอบทุกคำถามให้ชัดเจน
7. จบการถามตอบ แล้วรับประทานอาหารกลางวันร่วมกัน เป็นอาหารง่ายๆ ประเภทแซนด์วิช แต่มี
อร่อย ร่วมกับการกาแฟ และเครื่องดื่ม soft drink
8. ในขณะที่รับประทานอาหารถ้ายังมีอะไรจะคุยหรือการเจรจาให้หารือกันต่อจนหมดเวลา
ข้อสังเกตคือบรรยากาศของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นบรรยากาศของมิตรภาพมีรอยยิ้มและ
เสียงหัวเราะจากทั้งฝ่าย ในระหว่างการประชุมจะมีอาจารย์หน้าใหม่ๆซึ่งเดินเข้ามาเพิ่มอีกบอกว่าเพิ่ง
เสร็จภารกิจจากการสอน

บทส่งท้าย

การได้มีโอกาสเข้าร่วมโครงการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการด้านการบริหารการจัดการศึกษา ณ มหาวิทยาลัยชั้นนำ จำนวน 4 มหาวิทยาลัย 1 โรงเรียนมัธยม เป็นเวลา 10 วัน ณ ประเทศแคนาดา กับสมาคมบัณฑิตศึกษาศาสตร์ศึกษาศาสตร์ในครั้งนี้ แม้จะเป็นช่วงเวลาสั้นๆ แต่ก็ทำให้ได้สัมผัสถึงคำว่า "คุณภาพ" ของแคนาดาได้ นอกจากจะได้เรียนรู้ถึงระบบการศึกษา การผลิตและพัฒนาครูจากมหาวิทยาลัยชั้นนำระดับประเทศแล้ว ยังได้เห็นความก้าวหน้าของการจัดการศึกษา ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาครู สาระความรู้ที่ได้รับจึงไม่ใช่เพียงเอกสารที่ได้รับเท่านั้น แต่ผ่านประสบการณ์ตรงจากการพูดคุย การสังเกต และเรื่องเล่าในระหว่างการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ตลอดโครงการ มิตรภาพที่ดีของคนแคนาดาและ ความงดงามของธรรมชาติที่เมือง Banff และ Lake Louise ในประเทศแคนาดา เป็นที่ประทับใจอย่างยิ่ง

ประการสำคัญที่สุดคือการได้มาร่วมเรียนรู้งานด้านวิชาการกับกลุ่มผู้บริหารจัดการคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ จำนวน 12 ท่าน จากต่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ซึ่งทำให้เห็นถึงความสนใจ ความร่วมมือร่วมใจ และความกระตือรือร้นในการที่นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูของประเทศไทยด้วยกันต่อไป ความประทับใจหลังนี้มีมากกว่าหลายเท่าตัว

